

Krajowa Administracja
Skarbowa

Składowanie celne

Warszawa, kwiecień 2025

1. Podstawy prawne funkcjonowania składu celnego i stosowania procedury składu celnego – przepisy oraz wytyczne	3
2. Funkcje składu celnego.....	3
3. Rodzaje składów celnych.....	4
4. Pozwolenie na prowadzenie składu celnego.....	4
Wniosek o udzielenie pozwolenia	4
Warunki udzielenia pozwolenia.....	5
5. Zabezpieczenie.....	6
6. Ewidencja towarów składowanych w składzie celnym	6
7. Składowanie towarów objętych procedurą składowania celnego.....	6
8. Składowanie towarów unijnych wraz z towarami nieunijnymi w miejscu składowym (wspólne składowanie)	6
8.1 Rozdzielność księgowa	7
9. Termin składowania towarów w składzie celnym.	9
10. Funkcjonowanie składu celnego	9
10.1 Sprzedaż towarów w składzie celnym.....	9
10.2 Konsygnacja towarów objętych procedurą składowania celnego.....	9
10.3 Zwyczajowe czynności.....	9
10.4 Czasowe wyprowadzenie towarów objętych procedurą składu celnego	10
10.5 Przemieszczenie towarów objętych procedurą składowania celnego	10
10.6 Pozwolenie z mocą wsteczną	12
10.7 Procesy przetwarzania w pomieszczeniach składu celnego	12
10.8 Przeniesienie praw i obowiązków.....	12

1. Podstawy prawne funkcjonowania składu celnego i stosowania procedury składu celnego – przepisy oraz wytyczne.

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str.1, z późn. zm.) – zwane dalej „UKC”,
- rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.) – zwane dalej „UKC-RD”,
- rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.) – zwane dalej „UKC-RW”,
- ustawa z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1373),
- ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (tekst jednolity w Dz. U. z 2021 r. poz. 422, z późn. zm.) oraz ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie właściwości miejscowej organów celnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 170),
- rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 listopada 2023 r. w sprawie wyznaczenia dyrektorów Izb Administracji Skarbowej w Gdańsku, Poznaniu, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu do prowadzenia niektórych spraw celnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2545)
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 21 lutego 2017 r. w sprawie urzędów celno-skarbowych oraz podległych im oddziałów celnych, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary (t.j. Dz. U. 2024r. poz. 898),
- instrukcje, wytyczne, wyjaśnienia,
- opracowany przez KE dokument TAXUD(a2)LG/dt z dnia 19 czerwca 2017 r. na temat przedstawicielstwa „Przedstawicielstwo celne w kontekście uproszczeń i niektórych procedur specjalnych”.

2. Funkcje składu celnego

Z gospodarczego punktu widzenia instytucja składu celnego spełnia w systemie obrotu towarowego z zagranicą, istotne funkcje wpływające na poprawę efektywności ekonomicznej prowadzonej działalności gospodarczej. Można ją rozpatrywać w dwóch płaszczyznach.

Instytucja składu celnego umożliwia zawieszenie płatności cła i podatków w odniesieniu do towarów nieunijnych, przeznaczonych do dopuszczenia do obrotu na obszarze celnym Unii Europejskiej (funkcja zawieszenia płatności).

Towary nieunijne objęte procedurą składowania celnego nie podlegają należnościami celnym przywózowym ani środkom polityki handlowej.

Skład celny stanowi ogniwo pośrednie w reeksportie towarów sprowadzanych z państw trzecich i przeznaczonych do powrotnego wywozu (funkcja reeksportowa).

Towary nieunijne objęte procedurą składowania celnego nie muszą być, w celu zamknięcia procedury, dopuszczane do obrotu na obszarze celnym Unii Europejskiej. Jeżeli jest to uzasadnione potrzebą gospodarczą towary te mogą zostać powrotnie wywiezione. Nie ma wówczas potrzeby uiszczania należności celnych i podatkowych.

3. Rodzaje składów celnych

Publiczne skład celny – to skład celny o charakterze usługowym, z którego może korzystać każda osoba w celu składowania towarów. W składzie celnym publicznym towary są składowane na podstawie umowy zawartej między osobą uprawnioną do korzystania z procedury i prowadzącym skład celny. Umowa zawierana jest zgodnie z przepisami Kodeksu Cywilnego. W publicznym składzie celnym mogą być również składowane towary przez prowadzącego skład celny.

Wyróżniamy trzy typy publicznych składów celnych:

- skład celny **typu I** – oznacza publiczny skład celny, w którym odpowiedzialność, o której mowa w art. 242 ust. 1 UKC, spoczywa na posiadaczu pozwolenia i osobie uprawnionej do korzystania z procedury,
- skład celny **typu II** – oznacza publiczny skład celny, w którym odpowiedzialność, o której mowa w art. 242 ust. 2 UKC, spoczywa na osobie uprawnionej do korzystania z procedury,
- skład celny **typu III** – oznacza publiczny skład celny prowadzony przez organy celne (ten typ składów celnych nie funkcjonuje w Polsce).

Prywatne skład celny – to skład celny przeznaczony do składowania towarów tylko przez prowadzącego skład celny.

4. Pozwolenie na prowadzenie składu celnego

Prowadzenie składu celnego jest uzależnione od udzielenia pozwolenia przez organ celny.

Wniosek o udzielenie pozwolenia

Wniosek o udzielenie pozwolenia na prowadzenie składu zawiera dane zgodne z załącznikiem A do UKC-RD.

Rekomendowany przez organy celne wzór wniosku można pobrać ze strony www.biznes.gov.pl

Załączniki do wniosku

Do wniosku o udzielenie pozwolenia na prowadzenie składu celnego należy dołączyć tytuł prawny oraz plan miejsca, gdzie będzie zlokalizowany skład celny wraz z opisem zabezpieczeń mających na celu zapewnienie, że składowane towary nie zostaną usunięte spod dozoru celnego. Dopuszcza się złożenie oświadczenia w polu „Dodatkowe informacje” o posiadaniu tytułu prawnego do miejsca, gdzie ma być ustanowiony skład celny. Dokument powinien być udostępniony do wglądu podczas wizji lokalnej miejsca składowego, która odbywa się przed udzieleniem pozwolenia.

Organ celny może także zażądać dokumentów, które umożliwią ocenę, czy spełnione są warunki wymagane dla udzielenia pozwolenia (więcej informacji znajdziesz w sekcji: warunki udzielenia pozwolenia).

W uzasadnionych przypadkach możliwe jest także zwrócenie się do wnioskodawcy o dodatkowe wyjaśnienia, np. gdy zachodzi konieczność doprecyzowania okoliczności istotnych z punktu widzenia toczącego się postępowania.

W toku postępowania organ celny może także zażądać innych dokumentów, których obowiązek przedłożenia wynika z prawa celnego lub przepisów odrębnych. Informacje zawarte w dokumentach powinny być powiązane z przedmiotem prowadzonego postępowania i mieć wpływ na jego rozstrzygnięcie. W przypadku gdy wymagany dokument został dołączony w toku innego postępowania prowadzonego przez dany organ celny, a informacje w nim zawarte odzwierciedlają aktualny stan faktyczny i stan prawny, wnioskodawca może ograniczyć się do wskazania numeru sprawy, przy której dany dokument został dołączony.

Wnioskodawcy posiadający status AEO podlegają stałemu procesowi monitorowania. Z tego też względu w toku postępowania organ wydający pozwolenie winien dokonać ustaleń potrzebnych do oceny przesłanek podmiotowych na podstawie informacji będących w dyspozycji organów celnych.

Organ celny, do którego jest składany wniosek

Wniosek o udzielenie pozwolenia na prowadzenie składu celnego jest składany do naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego ze względu na miejsce składu celnego.

Warunki udzielenia pozwolenia

Przesłanki podmiotowe

Warunki, które muszą być spełnione, aby uzyskać pozwolenie na prowadzenie składu celnego są określone w art. 211 ust. 3 lit. a-c oraz ust. 4 lit. a UKC.

Pozwolenie na prowadzenie składu celnego jest udzielane wyłącznie osobie, która spełnia następujące warunki:

- a) ma siedzibę na obszarze celnym Unii,
- b) zapewnia prawidłową realizację operacji: uznaje się, że upoważniony przedsiębiorca w zakresie uproszczeń celnych spełnia ten warunek, jeżeli działalność związana z daną procedurą specjalną **była brana pod uwagę przy przyznawaniu statusu, o którym mowa w art. 38 ust. 2 lit. a) UKC**,
- c) składa zabezpieczenie zgodnie z art. 89 UKC – w przypadkach, w których może powstać dług celny lub inne należności związane z towarami objętymi procedurą specjalną.

Przesłanki dotyczące miejsca przeznaczonego do składowania celnego

Warunki z tego zakresu są analizowane w toku postępowania dotyczącego udzielenia pozwolenia na prowadzenie składu celnego. W praktyce polega to na sprawdzeniu miejsca, w którym ma być prowadzony skład celny, pod kątem spełnienia warunków dla możliwości sprawowania dozoru celnego i kontroli celnej oraz zapewnienia nieusuwalności towarów.

Z wizji lokalnej miejsca przeznaczonego do prowadzenia działalności składu celnego sporządzany jest protokół, który doręczany jest wnioskodawcy.

Weryfikacji podlega także przesłanka, czy organy celne mogą sprawować dozór celny bez konieczności stosowania środków administracyjnych niewspółmiernych do istniejącej potrzeby gospodarczej.

5. Zabezpieczenie

Warunkiem udzielenia pozwolenia na prowadzenie składu celnego jest złożenie zabezpieczenia.

Aktualne informacje dotyczące zabezpieczenia kwoty długu celnego (w tym wytyczne Ministerstwa Finansów „Zabezpieczanie długu celnego – Unijny Kodeks Celny” [są opublikowane na stronie internetowej podatki.gov.pl](#)

6. Ewidencja towarów składowanych w składzie celnym

Prowadzący skład celny lub osoba uprawniona do korzystania z procedury są zobowiązani do prowadzenia ewidencji towarów objętych procedurą składowania celnego. Zakres danych podlegających wpisaniu do ewidencji jest określony w art. 178 UKC-RD.

Ewidencja jest zatwierdzana przez organ celny.

Wpis do ewidencji powinien być dokonany niezwłocznie po wystąpieniu zdarzenia podlegającego rejestracji.

Ewidencja może być prowadzona w sposób tradycyjny (książkowy) albo z zastosowaniem programów informatycznych.

W przypadku prowadzenia ewidencji w formie pisemnej, przed przystąpieniem do jej wypełniania, karty ewidencji powinny być przeszyte, a strony ponumerowane. Organ celny opatruje przeszycie plombą, a na ostatniej stronie ewidencji wpisuje liczbę jej stron.

Program komputerowy wykorzystywany do prowadzenia ewidencji z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych podlega zatwierdzeniu przez organ celny.

7. Składowanie towarów objętych procedurą składowania celnego

W składzie celnym mogą być składowane następujące rodzaje towarów:

- a) towary nieunijne, które w czasie tego składowania nie podlegają należnościami celnym przywózowym ani środkom polityki handlowej, o ile środki te nie zakazują wprowadzania towarów na obszar celny Unii lub wywozowania towarów z tego obszaru;

Procedura składowania celnego pozwala na zawieszenie płatności cła i podatku od towarów przeznaczonych do dopuszczenia do obrotu na rynku wspólnotowym albo realizację reeksportu składowanych towarów do krajów trzecich.

- b) towary unijne mogą zostać objęte procedurą składowania celnego zgodnie z prawodawstwem unijnym regulującym określone dziedziny, albo skorzystać z decyzji o zwrocie lub umorzeniu należności celnych przywózowych.

8. Składowanie towarów unijnych wraz z towarami nieunijnymi w miejscu składowym (wspólne składowanie)

W składzie celnym mogą być składowane m.in. towary unijne, wprowadzone do składu celnego bez konieczności obejmowania ich procedurą składowania celnego. Stanowi o tym art. 237 ust. 3 UKC. Takie składowanie jest możliwe pod warunkiem, że istnieje uzasadniona potrzeba gospodarcza i gdy nie będzie

to miało negatywnego wpływu na dozór celny. Stosowne informacje należy podać we wniosku o udzielenie pozwolenia w polu „Skladowanie towarów unijnych”, które wypełnia się wartością „tak” lub „nie” wraz z możliwością podania szczegółów w polu tekstowym „Opis”. Jeśli towary unijne mają być składowane w miejscu składowym przeznaczonym do składowania celnego i zastosowanie mają warunki przewidziane w art. 177 UKC-RD, należy określić zasady dla rozdzielnosci księgowej.

8.1 Rozdzielność księgowa

Jeżeli towary wspólnie składowane są wyraźnie identyfikowalne (art. 237 ust.3 UKC w związku z art. 214 UKC) wystarczy wypełnić pole „Skladowanie towarów unijnych” zaznaczając „tak”. Jeżeli jednak towary nie są możliwe do zidentyfikowania lub ich identyfikacja wiązałaby się z nieproporcjonalnie wysokimi kosztami, zastosowanie ma przepis art. 177 UKC-RD. Ponieważ towary nie są możliwe do zidentyfikowania, pole „Skladowanie towarów unijnych” wypełniane jest wartością „tak”, a dodatkowo w polu „Opis”, powinny zostać doprecyzowane zasady rozdzielnosci księgowej.

Jeżeli ma miejsce składowanie towarów unijnych wraz z towarami nieunijnymi, a każdorazowe identyfikowanie każdego rodzaju towarów jest niemożliwe lub wiązałoby się z koniecznością poniesienia nieproporcjonalnie wysokich kosztów (wspólne składowanie), wówczas w pozwoleniu, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. b) UKC, określa się, że stosuje się rozdzielnosc księgową w odniesieniu do każdego rodzaju towarów, statusu celnego oraz – w stosownych przypadkach – pochodzenia towarów (art. 177 ust. 1 UKC-RD).

W powyższym przypadku, jeżeli wspólne składowanie towarów (gdy ich identyfikacja jest niemożliwa lub nieproporcjonalnie kosztowna) miałoby mieć zastosowanie, to towary unijne składowane razem z towarami nieunijnymi muszą mieć ten sam ośmiocyfrowy kod CN, tę samą jakość handlową i te same parametry techniczne (art. 177 ust. 2 UKC-RD).

Przykład (z unijnych Wytycznych dla Procedur Specjalnych):

Wnioskodawca chce uzyskać pozwolenie na skład celny. Wniosek zawiera prośbę o zastosowanie wspólnego składowania dla grupy zbiorników, które są ze sobą połączone, w tzw. silosy wielokomorowe. Celem jest przechowywanie produktów o różnym statusie celnym w całym „silosie”. Gdyby produkty miały różną charakterystykę, nie byłoby to wspólne składowanie, o którym mowa w art. 177 UKC-RD.

Organy celne mogłyby udzielić tego pozwolenia zgodnie z art. 177 UKC-RD tylko wtedy, jeśli wszystkie zbiorniki w „silosie” będą zawierały dokładnie ten sam produkt unijny i nieunijny (tj. produkty te będą miały ten sam kod CN, te same parametry techniczne i tę samą jakość handlową). Wówczas może zostać udzielone pozwolenie na wspólne składowanie.

W ust. 3 art. 177 UKC-RD prawodawca wprowadza wyjątek od zasady określonej w ust. 2. Nie można wspólnie składować towarów nieunijnych z towarami unijnymi, gdy te nieunijne w chwili, gdy miałyby być wspólnie składowane z towarami unijnymi, podlegałyby tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu, cłu wyrównawczemu, środkowi ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia koncesji, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu. W takim przypadku nie może wystąpić wspólne składowanie, ponieważ towary nieunijne, które podlegałyby wymienionym środkom nie spełniają warunku tej samej jakości handlowej.

Korzystanie z towarów podlegających cłu antydumpingowemu (ADD) wpływa na zniżenie ceny towaru/produktu. Przyczyną, dla której nie można uznać, że towar / produkt sprzedawany po cenach dumpingowych nie ma takiej samej jakości handlowej jak towar / produkt unijny, jest fakt, że przedsiębiorstwo stosuje dumping, jeżeli eksportuje określony towar / produkt z państwa trzeciego do UE

po cenach niższych niż wartość normalna towaru / produktu (tj. cena krajowa lub koszt wytworzenia towaru / produktu) na rynku krajowym. Z powodu tej sztucznie niskiej ceny towary / produkty dumpingowe mają inną jakość handlową w porównaniu z towarami / produktami niedumpingowymi.

Istotne jest także to, że w ust. 3 art. 177 pojawia się zwrot „towarów nieunijnych, które w chwili, gdy miałyby być składowane z towarami unijnymi”, który to zwrot określa moment, do którego to ograniczenie się odnosi.

Art. 177 ust. 3 UKC-RD nie powinien mieć zastosowania, jeżeli towary nieunijne niepodlegające cłom antydumpingowym, które były przechowywane razem z towarami unijnymi, podlegają cłom antydumpingowym po tym, jak były składowane razem z towarami unijnymi. Dlatego ust. 3 art. 177 UKC-RD obejmuje jedynie „towary nieunijne, które w chwili, w której miałyby być składowane razem z towarami unijnymi, podlegałyby tymczasowemu lub ostatecznemu ADD”.

To ostatnie zdanie należy rozumieć w taki sposób, że jeżeli towary nieunijne i unijne są już wspólnie składowane i przepisy ulegną w tym czasie zmianie i wobec towaru nieunijnego miałby zastosowanie ADD, gdyby ten towar został dopuszczony do obrotu, wówczas – dla bezpieczeństwa obrotu – przepisy art. 177 ust. 3 nie mają zastosowania. W tym przypadku nie jest spełniona przesłanka „w chwili, w której miałyby być składowane razem z towarami unijnymi”. Towary są już bowiem wspólnie składowane od jakiegoś czasu, a więc ta chwila już minęła (a w chwili, w której towary zaczynały być wspólnie składowane, cła ADD na towar nieunijny nie było).

Powyższe regulacje można zilustrować następującymi przykładami:

Przykład A:

W silosie znajduje się towar nieunijny podlegający ADD. Ponieważ towar nie wypełnia całej przestrzeni silosa, prowadzący skład celny decyduje się na dosypanie do silosa takich samych towarów unijnych (uzasadniona potrzeba gospodarcza). Ponieważ w chwili, w której miałyby nastąpić wspólne składowanie (i obowiązek rozdzielnosci księgowej) towary nieunijne podlegają ADD, to oznacza, że nie można skorzystać ze wspólnego składowania, gdyż nie jest spełniona podstawowa zasada, o której stanowi art. 177 ust. 3 w związku z ust. 2, tj. z uwagi na to, że towary nieunijne podlegają ADD, nie ma mowy o tej samej jakości handlowej.

Przykład B:

W silosie składowany jest nieunijny towar niepodlegający ADD. W pewnym momencie na taki towar nałożone zostaje ADD (choć przy objęciu składowaniem, ADD na taki towar nie było). Jeżeli posiadacz pozwolenia chce skorzystać ze wspólnego składowania i do silosa dosypać towar unijny – to nie będzie to możliwe, ponieważ „w chwili, gdy towary nieunijne miałyby być składowane z towarami unijnymi” towary nieunijne podlegały ADD (gdyby były dopuszczone do obrotu), i ten fakt dyskwalifikuje tę operację, jako niezgodną z przepisem art. 177 ust. 3 w związku z ust. 2.

Przykład C:

W silosie wspólnie składowany jest towar nieunijny niepodlegający ADD wraz z towarem unijnym.

W pewnym momencie przepisy ulegają zmianie i na towar nieunijny nałożone zostaje ADD. W takim przypadku przepis art. 177 ust. 3 nie ma zastosowania. Nie występuje bowiem przesłanka „w chwili, w której miałyby być składowane razem z towarami unijnymi”. Towary nieunijne i unijne są już bowiem wspólnie składowane od jakiegoś czasu, a więc ta chwila już minęła (a w chwili, w której towary zaczynały być wspólnie składowane, ADD na towar nieunijny nie było).

9. Termin składowania towarów w składzie celnym

Czas pozostawiania towarów pod procedurą składowania celnego jest nieograniczony. W wyjątkowych okolicznościach organy celne mogą określić termin, w jakim procedura składowania musi zostać zamknięta, w szczególności, gdy rodzaj lub właściwości towarów mogą, w przypadku długotrwałego składowania, stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin lub środowiska.

Konieczność uregulowania sytuacji towarów objętych procedurą składowania celnego może być również następstwem okoliczności związanych np. z cofnięciem pozwolenia na prowadzenie składu celnego. Wydając rozstrzygnięcie w sprawie cofnięcia pozwolenia organ celny może zażądać, aby w wyznaczonym terminie uregulowana została sytuacja towarów składowanych w składzie celnym.

10. Funkcjonowanie składu celnego

10.1 Sprzedaż towarów w składzie celnym

Wykorzystywanie pomieszczeń składu celnego lub urządzeń do magazynowania towarów objętych procedurą składowania celnego do celów sprzedaży detalicznej jest zabronione. Wyjątki od tej zasady określają przepisy prawa celnego. Zezwala się na wydanie pozwolenia na prowadzenie składu celnego, jeżeli dokonywana byłaby sprzedaż detaliczna:

- a) w przypadku zwolnienia podróżnych podróżujących do lub z państw lub terytoriów znajdujących się poza obszarem celnym Unii z należności celnych przywozowych;
- b) w przypadku zwolnienia członków organizacji międzynarodowych z należności celnych przywozowych;
- c) w przypadku zwolnienia sił NATO z należności celnych przywozowych;
- d) w przypadku zwolnienia z należności celnych przywozowych na mocy porozumień dyplomatycznych lub konsularnych;
- e) zdalnie, w tym za pośrednictwem Internetu.

10.2 Konsygnacja towarów objętych procedurą składowania celnego

Świadczenie usług polegających na konsygnacji towarów objętych procedurą składowania celnego polega na składowaniu towarów, które są następnie przedmiotem sprzedaży komisowej, dokonywanej przez prowadzącego skład celny. Wymaga to zawarcia między prowadzącym skład celny i właścicielem towarów, umowy składu i umowy komis (kontraktu konsygnacyjnego) - na warunkach określonych w przepisach Kodeksu Cywilnego. Towary objęte procedurą składowania celnego w celu konsygnacji, mogą być przedmiotem sprzedaży dokonywanej przez prowadzącego skład celny w imieniu własnym i na rachunek właściciela towarów.

10.3 Zwyczajowe czynności

Towary objęte procedurą składowania celnego mogą być poddane zwyczajowym czynnościom mającym na celu zachowanie tych towarów w stanie niezmienionym, poprawę ich wyglądu, jakości handlowej lub przygotowanie ich do dystrybucji lub odsprzedaży.

Przepisy prawa celnego określają katalog zawierający listę zwyczajowych czynności, które mogą być dokonywane na towarach objętych procedurą składowania celnego (załącznik nr 71-03 do UKC-RD). W ramach zwyczajowych czynności jest możliwe m.in. sortowanie, konserwacja, zmiana opakowań, konfekcjonowanie, pobieranie próbek, przeprowadzanie badań technicznych, mieszanie, przycinanie, itp.

Przepisy prawa celnego dopuszczają możliwość stosowania zwyczajowych czynności innych, niż wymienione w załączniku nr 71-03 do UKC-RD, pod warunkiem, że:

- 1) mają one na celu poprawienie wyglądu lub jakości handlowej towarów przywożonych lub przygotowanie ich do dystrybucji lub odsprzedaży, i
- 2) operacje te nie zmieniają rodzaju lub nie poprawiają wykonania oryginalnych towarów.

Z wyjątkiem przypadków określonych w Załączniku 71-03 – zwyczajowe czynności nie mogą prowadzić do zmiany ośmiocyfrowego kodu CN. Żadna ze zwyczajowych czynności nie może prowadzić do nieuzasadnionych korzyści pod względem należności celnych przywózowych.

Każdą ze zwyczajowych czynności wymienionych w Załączniku 71-03, która powoduje zmianę kodu CN lub pochodzenia towarów nieunijnych, uznaje się za prowadzącą do nieuzasadnionych korzyści pod względem należności celnych przywózowych, jeżeli w chwili rozpoczęcia zwyczajowej czynności towary podlegałyby tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu, cłu wyrównawczemu, środkowi ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia koncesji, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu.

Z tego względu jest wymagane monitorowanie prawidłowości stosowania zwyczajowych czynności, którym będą poddane towary, ze szczególnym uwzględnieniem tych czynności, które mogą prowadzić do zmiany kodu CN lub pochodzenia towarów nieunijnych. Analiza potencjalnych „nieuzasadnionych korzyści” następuje według stanu prawnego obowiązującego w dniu, kiedy operator zdecyduje się na rozpoczęcie wykonywania zwyczajowych czynności. Każdorazowo, jeśli konsekwencją poddania towarów zwyczajowym czynnościom miałyby być zmiana kodu CN lub zmiana pochodzenia – należy zweryfikować, czy według stanu prawnego na dzień rozpoczęcia tych zwyczajowych czynności towary podlegałyby tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu, cłu wyrównawczemu, środkowi ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia koncesji, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu. Jeśli tak – wówczas czynności zwyczajowe nie są dozwolone.

Zwyczajowe czynności mogą być wykonywane w miejscu składu celnego, bądź też – w ramach instytucji czasowego wyprowadzenia – poza miejscem składu celnego. W procesie poddawania towarów nieunijnych zwyczajowym czynnościom mogą być wykorzystywane towary unijne, wprowadzone do składu celnego bez ich obejmowania procedurą składowania celnego (np. konfekcjonowanie nieunijnej kawy z wykorzystaniem krajowych opakowań).

10.4 Czasowe wyprowadzenie towarów objętych procedurą składu celnego

Czasowe wyprowadzenie towarów może mieć miejsce po uprzednim uzyskaniu pozwolenia organu celnego. Pozwolenie jest udzielane na wniosek osoby prowadzącej skład celny. Stosowne informacje należy podać we wniosku o udzielenie pozwolenia w polu „Czasowe wyprowadzenie”.

Cel czasowego wyprowadzenia towarów należy określić w treści składanego wniosku (np. poddanie towarów zwyczajowym zabiegom poza miejscem składu celnego). Instytucja czasowego wyprowadzenia ma też zastosowanie np. w przypadku prac remontowo-budowlanych dokonywanych w obiekcie, w którym jest prowadzony skład celny.

10.5 Przemieszczenie towarów objętych procedurą składowania celnego

Zgodnie z art. 219 UKC, w szczególnych przypadkach towary objęte procedurą składowania celnego mogą być przemieszczane między różnymi miejscami na obszarze celnym Unii. Musi występować fizyczne

przemieszczanie towarów. Ogólnym celem instytucji „przemieszczania”, jest ograniczenie - na ile to możliwe - stosowania procedury tranzytu zewnętrznego.

Przemieszczanie towarów może odbywać się w następujących sytuacjach:

- a) między różnymi miejscami składowymi wyznaczonymi w tym samym pozwoleniu;
- b) z urzędu celnego objęcia do miejsc składowych;
- c) z miejsc składowych do urzędu celnego wyprowadzenia lub dowolnego urzędu celnego wskazanego w pozwoleniu na prowadzenie składu celnego, uprawnionego do dopuszczania towarów do kolejnej procedury celnej lub do otrzymywania zgłoszenia do powrotnego wywozu w celu zamknięcia procedury składowania celnego.

Przemieszczenie odbywa się bez formalności celnych innych niż te, które są określone w art. 178 ust. 1 lit. e) UKC-RD, co oznacza, że jest wymagane dokonanie odpowiednich wpisów w ewidencji towarowej. Wpisy w ewidencji są niezwykle ważne. Bez szczegółowych zapisów dotyczących lokalizacji towarów i informacji (danych) o ich przemieszczeniu, instytucja „przemieszczania” nie może być prawidłowo realizowana.

Koniec przemieszczania w ramach procedury składowania celnego następuje w terminie 30 dni od wyprowadzenia towarów ze składu celnego. Organ celny może przedłużyć ten termin na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury.

W przypadku stosowania art. 179 ust. 4 UKC-RD, tj. jeżeli towary są przemieszczane w ramach procedury składowania celnego z miejsc składowych do urzędu celnego wyprowadzenia, w ewidencji uwzględnia się informacje na temat wyprowadzenia towarów, w terminie 100 dni od wyprowadzenia towarów ze składu celnego. Użyty w art. 179 ust. 4 UKC-RD zwrot „uwzględnia się informacje na temat wyprowadzenia towarów” oznacza, że informacje muszą być dostępne w ewidencji prowadzonej przez posiadacza pozwolenia lub, w stosownych przypadkach, przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury.

Przykłady (z unijnych Wytycznych dla Procedur Specjalnych):

Przykład A – Przemieszczanie na podstawie art. 179 ust. 3 lit. a) UKC-RD

Przemieszczanie pomiędzy różnymi miejscami składowymi wyznaczonymi w tym samym pozwoleniu (składowanie celne)

W celu zagwarantowania pewności operacji wprowadzono 30-dniowy termin do zakończenia przemieszczania. Jeśli przemieszczanie nie zostało ukończzone w tym terminie, dług celny powstałby zgodnie z art. 79 UKC. Ewidencja musi wyraźnie wskazywać dokładną lokalizację towarów (odnosi się do tego art. 178 ust. 1 lit. e UKC-RD).

Przykład B – Przemieszczanie na podstawie art. 179 ust. 3 lit. c UKC-RD

Przemieszczanie z miejsc składowych do urzędu celnego wyprowadzenia lub dowolnego urzędu celnego wskazanego w pozwoleniu na stosowanie procedury specjalnej, o którym mowa w art. 211 ust.

1 kodeksu, uprawnionego do dopuszczenia towarów do kolejnej procedury celnej lub do otrzymywania zgłoszenia do powrotnego wywozu w celu zamknięcia procedury specjalnej.

W przypadku, w którym przemieszczanie miało doprowadzić do zamknięcia procedury, w pozwoleniu musi zostać podany urząd celny zamknięcia. Urząd celny zamknięcia musi być także urzędem celnym objęcia wskazanym w pozwoleniu Przedsiębiorcy B.

10.6 Pozwolenie z mocą wsteczną

Przepisy prawa celnego nie przewidują możliwości stosowania instytucji "pozwolenia z mocą wsteczną" w odniesieniu do składowania celnego.

10.7 Procesy przetwarzania w pomieszczeniach składu celnego

Jeżeli istnieje potrzeba gospodarcza i gdy nie ma to negatywnego wpływu na dozór celny, organy celne mogą zezwolić na przetwarzanie towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego lub procedurą końcowego przeznaczenia w składzie celnym, zgodnie z warunkami przewidzianymi dla tych procedur. Skorzystanie ze wskazanych powyżej możliwości, uzależnione jest od uzyskania pozwolenia organu celnego. Pozwolenie jest wydawane na wniosek osoby prowadzącej skład celny. Stosowne informacje należy podać we wniosku o udzielenie pozwolenia w polu „Szczegółowe informacje dotyczące planowanych działań”. Pozwolenie może być udzielone jedynie w uzasadnionych gospodarczo wypadkach, pod warunkiem, że działalność w tym zakresie nie będzie ograniczać możliwości sprawowania dozoru celnego.

10.8 Przeniesienie praw i obowiązków

Prawa i obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury w odniesieniu do towarów, które zostały objęte procedurą składowania celnego mogą być przeniesione w całości lub częściowo na inną osobę spełniającą warunki wymagane do korzystania z tej procedury.

Realizacja uprawnienia w tym zakresie wymaga uzyskania pozwolenia organu celnego. Pozwolenie na przeniesienie praw i obowiązków jest jednym z elementów pozwolenia na prowadzenie składu celnego. Stosowne zapisy określające szczegóły przeniesienia praw i obowiązków należy podać we wniosku o udzielenie pozwolenia w polu „Przeniesienie praw i obowiązków”. Wnioskując o udzielenie pozwolenia należy wskazać zakres praw i obowiązków oraz wykaz towarów, które mają stanowić przedmiot przeniesienia. Przeniesienie może dotyczyć towarów objętych procedurą składowania celnego na podstawie jednego lub kilku zgłoszeń celnych.